

?Šta je to uistinu poštivanje

<"xml encoding="UTF-8?">

Učinci poštivanja

Poslanik, s. a. v. a., rekao je sljedeće: "Kada neko iskaže poštovanje prema bratu muslimanu lijepim riječima i time odbaci njegovu tugu, dok god posjeduje takav ahlak, on je zaštićen Božijom milošću."

Imam Sadik, a. s., kaže: "Ko ukaže poštovanje prema bratu koji mu dođe, zapravo je iskazao poštovanje Uzvišenom." U drugom hadisu Poslanik kaže: "Ne ponižavajte nijednog muslimana ".jer, zaista, malehni kod vas su kod Allaha veliki

Vrijeme razvoja poštivanja kao osobine – svako voli samoga sebe Veoma je bitno sa odgojnog stanovišta prepoznati vrijeme razvoja ove osobine, da bi na što bolji način mogla biti usmjerena prema istinskoj potpunosti. Drugim riječima, bitno je .prepoznati joj prve korake te ih ustanoviti na polju na kojem je i predviđeno da se dogode

Poslanik i odgoj

".Poštujte, uvažavajte svoju djecu i sa njima se lijepo ponašajte"

Iz navedenog hadisa može se zaključiti da je upravo djetinjstvo -razdoblje kada se javlja ovo osjećanje u čovjeku. U tom vremenu dijete je u potpunosti predano svojim roditeljima, a oni su odgovorni da od njega načine zrelu ličnost. Zbog duhovne i tjelesne vezanosti za roditelje dijete još uvijek osjeća slabost i nemoć. Ukoliko roditelji uspiju tačno razumijeti i shvatiti ovaj osjećaj vezanosti te upotrijebe ispravne metode odnosa prema djetetu, sigurno će uspjeti u njemu izgraditi ličnost jakih karakternih osobina, koja će predstavljati zdravog člana zajednice. Poslanik nam – upravo u vezi sa ovom temom – sljedećim hadisom jasno daje do znanja šta nam je činiti: "Ne vrijeđajte i ne grдите svoju djecu!"

Nažalost, u našem rječniku uvrede i omalovažavanja veoma su zastupljeni, a posebno kada se one trebaju uputiti nekom ko je od nas slabiji, poput naše djece, kojima u ljutnji znamo nazvati neznačicama, glupanima, idiotima, budalama, nesposobnjakovićima, lažljivcima, itd. Sve ove i

druge slične riječi izražavaju naše neuvažavanje njihove ličnosti, što je u svakom slučaju velika
.prepreka duhovnog rasta i napretka

Psihološko mišljenje o ovoj temi

Dijete u toku odrastanja u odnosu na oca i majku, pa i cijeli svijet ima osjećaj niže vrijednosti i slabosti. Takvo osjećanje posljedica je početne fizičke nemoći, nesigurnosti i ovisnosti koje su svojstvene djeci, jednako kao i osjećaj potrebe za nečim, tj. nekim jačim, snažnijim, ali i osjećaj predavanja okruženju. Upravo osjećaj nemoći i slabosti tjera dijete na stalne aktivnosti, pokret, djelovanje. One u njemu oblikuju potrebu zauzetosti nečim, usmjeravaju ga u pravcu igranja, kao i neprestanom ispitivanju svojih snaga. A taj nastup, kako mi to nazivamo nestašluka, želja i prohtjeva u njemu pravi polje psiho-motorne pripreme, buđenja ili otkrivanja vlastitih darova i naklonosti, što svakako olakšava odgojne djelatnosti. U dječijim očima budućnost je ishodište svega onoga što ono nema, svih snaga i moći, zbog čega je u ranoj dobi u pravom ratu i zbog čijeg nedostatka osjeća slabost, te je za njega prava nagrada u novim osvajanjima i podvizima, kao kada osvoji neki vrh koji mu se dotada činio neosvojiv, a prije svega daje drugima do znanja ko je ono ustvari. Dakle, glavni pokretač djeteta jeste želja za uspinjanjem. Psiholozi su nakon četrnaest stoljeća stigli do saznanja koja je Poslanik najrazumljivijim riječima savjetovao
.svom ummetu